

en handlingsplan. Perioden udvides fra 3 til 6 måneders kontanthjælp.

Finansieringsreglerne forenkles:

Efter forslaget finansieres forsørgelsesydelse med 50 pct. refusion, mens driftsudgifter og godtgørelsen på op til 1.000 kr. om måneden finansieres over puljen. Dette medfører, at der ikke skal skelnes mellem pligtperiode og ikke-pligtperiode i finansiering af ydelser og driftsudgifter. Aktiveringstilskuddet, svarende til den sparede kontanthjælp, foreslås alene fastholdt for personer under 25 år, der under et aktiveringstilbud er berettiget til aktiveringsydelse, og hvor ydelsen bortfalder som følge af en udbetalt deltagergodtgørelse i tilbud om aktivering.

Efter de gældende regler er afsat en pulje, der skal medgå til at dække kommunernes udgifter til den del af aktiveringsindsatsen, der ikke ydes refusion eller tilskud til. Puljen fordeles efter antal kontanthjælpsmodtagere og aktiverede kontanthjælpsmodtagere over 25 år.

Efter forslaget vil puljen kun skulle dække driftsudgifterne og den eksisterende godtgørelse, men for alle aldersgrupper. Af hensyn til kommunerne opretholdes den allerede udmeldte pulje for 1995. I starten af 1995 optages forhandlinger med kommunerne med henblik på den fremtidige finansieringsordning for puljeudgifterne.

Som konsekvens af forslaget foreslås tillige ændringer i lov om social bistand og i lov om arbejdsmarkedsfonde.

Forslaget foreslås at træde i kraft d. 1. juli 1995, dog således at de ændringer, der er nødvendiggjort af forslaget til lov om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, foreslås at træde i kraft d. 1. april 1995.

Det samlede forslags økonomiske konsekvenser er en merudgift på 21 mio. kr. i 1995 og 42 mio. kr. i 1996 og hvert af de følgende år. Forslagets merudgifter på 42 mio. kr. (helårsvirkning) skal ses i sammenhæng med besparelserne i forbindelse med det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af reglerne om kontanthjælp m.v. samt ophævelse af revisionsbestemmelse).

Finansieringsomlægningen, hvorefter der ydes 50 pct. refusion fra staten til forsørgelsesydelse, medfører, at staten umiddelbart får merudgifter hertil, idet beløbet hidtil skulle afholdes af puljebeløbet, der videreføres uændret i 1995.

Regeringen vil i fortsættelse af aftalerne om den kommunale økonomi for 1995 fremsætte forslag om hjemmel til midtvejsregulering af den kommunale budgetgaranti.

Ved midtvejsreguleringen vil der for 1995 efter forhandling med kommunerne ske en midtvejsregulering svarende til de til den tid skønnede statslige merudgifter.

Forslaget forventes at medføre en betydelig administrativ lettelse.

Forslaget har ingen erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslaget, skal jeg indstille lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Socialministeren (Karen Jespersen):
Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension, lov om social bistand m.v. (Tillæg som følge af høj kommuneskat, forhøjelse af fradragsbeløb for grundbeløb og pensionstillæg, ændret betaling for midlertidig hjemmehjælp m.v.). (Lovforslag nr. L 67).

I forbindelse med satspulje- og finanslovsforhandlingerne er der afsat et beløb på 50 mio. kr. til forhøjelse af fradragsbeløbene i forbindelse med beregning af grundbeløbet og pensionstillægget for folke- og førtidspensionister.

Med forslaget forhøjes fradragsbeløbene for grundbeløb og pensionstillæg pr. 1. januar 1995 med 700 kr. for enlige og 1.400 kr. for gifte, således at pensionisterne har mulighed for at have en større indtægt ud over den sociale pension, før indtægtsreguleringen af grundbeløbet og pensionstillægget påbegyndes.

Nogle (amts)kommuner har forhøjet skatteprocenterne fra 1994 til 1995 ud over det niveau, der blev aftalt mellem de kommunale parter og regeringen i juni måned. Regeringen har fundet det rimeligt, at pensionister, der bor i disse (amts)kommuner, kompenseres herfor. Regeringen har endvidere fundet det rimeligt, at den hidtil gældende regel om kompensation til enlige pensionister, der bor i kommuner med en høj skatteprocent, udvides, således at den også gælder for gifte pensionister.

I lovforslaget foreslås det derfor, at pensionister, der den 1. januar 1995 bor i en kommune, hvor skatteprocenten fra 1994 til 1995 stiger med mere end 0,4 pct. til mere end 29,2 pct., i 1995 får udbetalt kompensation for den skattestigning,

der ligger ud over 29,2 pct. Kompensationsbeløbet udbetales dog ikke, hvis det udgør mindre end 150 kr. for gifte og 250 kr. for enlige pensionister.

I lovforslaget er kredsen af personer, der kan modtage kompensation for højt kommunalt skattniveau efter den gældende bestemmelse i pensionslovens § 72 c, foreslået udvidet, således at også gifte pensionister kan modtage kompensation herfor. Samtidig er der i lighed med forslaget om kompensation for høj skattestigning i 1995 foreslået, at kompensationsbeløbet ved højt kommunalt skattniveau mindst skal udgøre 150/250 kr. for henholdsvis gifte og enlige pensionister, før beløbet kan komme til udbetaling.

Kompensationen til pensionisterne udbetales 1 gang årligt. Kompensationen for 1995 udbetales så hurtigt, som det er teknisk muligt. Fra 1996 forventes udbetalingen at ske sammen med januar-pensionen.

Det er foreslået, at de kommuner og amter, som har gennemført større skatteforhøjelser i 1995, selv skal afholde udgifterne i 1995 til den del af kompensationen, der kan henregnes til skatteforhøjelser ud over 0,4 pct. Den kompensation, der ikke afholdes af kommuner og amter, afholdes af staten.

Reglerne om betaling for midlertidig hjemmehjælp er i lovforslaget foreslået ændret på baggrund af de ændringer, der sker fra 1995 i lov om social pension som følge af skatteomlægningen (bruttificeringen).

Forslaget om forhøjelse af fradragsbeløb er beregnet til ca. 50 mio. kr. i 1995, mens udgiften i BO-årene skønnes at ligge på samme niveau. Forslaget om kompensation for høj skattestigning og højt skattniveau vil i 1995 medføre en statslig udgift på 12 mio. kr., svarende til en besparelse på 8 mio. kr. set i forhold til udgifter ved en videreførsel af de gældende regler, mens den kommunale og amtskommunale udgift svarer til henholdsvis 23 mio. kr. og 11 mio. kr. i 1995. Den statslige udgift vil ved uændrede skatter udgøre knap 20 mio. kr. i 1996.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af reglerne om kontanthjælp m.v.).

(Lovforslag nr. L 68).

Socialministeriets Kontanthjælpsudvalg af 1994 afgav i september 1994 en rapport med en række forslag til ændringer i bistandslovens kontanthjælpsregler. Udvalget blev nedsat på baggrund af en tidligere undersøgelse fra Socialministeriet, der viste, at et mindre antal familier – såvel danske som udenlandske – periodevis fik udbetalt store samlede beløb i kontanthjælp efter bistandsloven. Det drejede sig gennemgående om en kombination af løbende hjælp til underhold efter bistandslovens §§ 37 og 37 a og hjælp til dækning af særlige udgifter efter lovens kapitel 11. Udbetaling af sådanne høje ydelser gav regeringen anledning til eftertanke.

Kontanthjælpsudvalget har derfor kulegravet de gældende kontanthjælpsregler og stillet en række forslag, der bl.a. skal afhjælpe nogle utilsigtede virkninger af bruttificeringen.

På denne baggrund vil der blive stillet forslag om følgende ændringer i bistandsloven:

1. Begrænsning af høje løbende ydelser efter bistandslovens §§ 37 og 37 a:
Efter gældende regler er kontanthjælpen en løbende fast ydelse efter § 37, der for ikkeforsørgere udgør 50 pct. af højeste dagpengebeløb (1995 60 pct.) og for forsørgere 80 pct. af højeste dagpengebeløb.

Derudover kan der til personer, der har høje boligudgifter og/eller stor forsørgerbyrde, udbetales særlig støtte efter § 37 a. Den samlede hjælp efter §§ 37 og 37 a kan ikke overstige et individuelt loft på 90 pct. af kontanthjælpsmodtagerens hidtidige indtægter.

Det kan virke stødende, at kontanthjælpsmodtagere med høje hidtidige indtægter og store boligudgifter uden tidsbegrænsning kan få store faste månedlige udbetalinger, og det må antages, at denne persongruppe ofte gennem realisering af værdier eller låntagning kan løse sine akutte vanskeligheder. Der foreslås derfor en begrænsning af den løbende hjælp til 100 pct. af højeste dagpengebeløb efter 12 måneder. Dette kan gennemføres ved en ændring af Socialministeriets bekendtgørelse om særlig støtte til personer med høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde.